

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 127/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

102/2008. (X. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ sülysápi lakos 2008. június 25-én előterjesztett panaszát a 2008. október 8-án megtartott zárt ülése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos panaszát 2008. június 25-én terjesztette elő a Sülysápi Rendőrőrs, illetve a Monori Rendőrkapitányság útján. Mivel a panasz tartalmából nem volt egyértelműen megállapítható, hogy azt milyen rendőri intézkedés kapcsán terjesztették elő, a Testület panaszának kiegészítésére, a sérelem jellegének és a panasz tárgyának pontosítására hívta fel a panaszost.

A Monori Rendőrkapitányság vezetője a panaszhoz mellékelt levélben arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos és szomszédja között zajló polgári peres vita már közel egy évtizede tart, ennek keretében a felek minden, a hatályos jogszabályok által biztosított jogorvoslati lehetőséget kimerítették, de a számukra kedvezőtlen döntést nem fogadták el, és a döntést hozó szerv ellen panaszt, illetve elfogultságot jelentettek be.

Ennek következtében a panaszos ügyében nem járhat el a Monor Városi Bíróság, Sülysáp község jegyzője, a Monori Rendőrkapitányság Sülysáp Rendőrőrs, továbbá a Ráckevei Városi Bíróság sem.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos panasza kiegészítésében előadta, hogy 2008. június 10-én a Süllyápi Rendőrőrs rendőrei indokolatlanul megfosztották őt személyi szabadságától.

Az eset előzményeit illetően a panaszos panaszában az alábbiakat rögzíti: fenti napon kerékpárját toltta az út mentén, amikor egy autó kb. 40 km/h sebességgel elhaladt mellette, majd három házzal odébb megállt, és visszatolatott a bal oldali járdára. Az autóból két személy szállt ki, akikkel a panaszos – már nem első alkalommal – szóváltásba keveredett. Ezen személyek fenyegetőzésére, és a panaszosnak adott pofonra reagálva a panaszos szatyrába nyúlt, ahonnan egy kést vett elő. Ezt látva az említett személyek szó nélkül visszamentek az autóhoz. A panaszos a kést a jobb kezében tartva, a bicikli kormányához fogva folytatta útját. Az autóhoz érkeve a két személy egyike az autó csomagtartójának fedelét felnyitva egy „hosszabb tárgyat” vett kézbe „gyere ide, ha meg akarsz ölni” felkiáltással, mire a panaszos megindult a fenyegetőző személy irányába.

Közelebb érve a panaszos felismerte, hogy a fenyegetés eszköze a tetőcsomagtartó egy darabja, amit a személy fenyegetve tartott felemelve a levegőben. Amint a panaszos közeledett az őt fenyegető személy felé, az leeresztette a tárgyat és nekifeszítette a panaszos kerékpárja elejének, aminek eredményeként több mint másfél méter maradt köztük a távolság. Az eseményeket látva egy közelben tartózkodó személy értesítette a rendőrséget, akik három perc alatt a helyszínre értek. Érkezésüket követően a két rendőr közül az egyik kérte a panaszost, hogy tegye el a kést, mire a panaszos azt a szatyorba visszatette és a rendőr utasításának eleget téve a szatyrot és a kerékpárját a közeli kerítéshez, támasztotta. Röviddel ezután a rendőrök a panaszost a járőr kocsiába ültették és kérése ellenére nem engedték meg neki, hogy az események helyszínétől kb. 300 méterre lévő lakásába a boltban vásárolt dolgokat hazavigye és szóljon feleségének a történetekről.

Elmondása szerint nem tanúsított ellenállást, mégis „szinte lökték” a zárkába. Az eseményektől „idegrohamot” kapott, amit a fogda személyzete kamerán látott, ezért orvost hívtak hozzá, aki ellátta, majd távozott. Ezzel kapcsolatosan sérelmezi, hogy az orvosi ellátás nem volt elég alapos és körültekintő.

A történetek kapcsán a panaszos megjegyzi, hogy valóban kést vett elő, amikor a hozzá lépő egyik személy őt pofon vágta, de sérelmezi, hogy senki nem kérdezte meg tőle, hogy mit akart tenni a késsel, az lényegtelen volt.

Végül kérte a Testület segítségét a bizonyítási eljárás lefolytatásához.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (1) bekezdése értelmében „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

Panaszos előterjesztéséből megállapítható, hogy sérelmének felismerése egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának van helye.

Jelen esetben a panasz tárgyát képező események 2008. június 10-én zajlottak, míg a Monori Rendőrkapitányságon keresztül a Testülethez címzett panasz postára adásának dátuma a postabélyegző szerint 2008. június 25.

Fentieket összegezve leszögezhető, hogy a panaszos elmulasztotta a törvény által panasz előterjesztésére biztosított nyolc napos határidőt, így a panasz elutasításának van helye, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki állásfoglalását.

Budapest, 2008. október 8.

Dr. Kaltenbach Jenő sk.
elnök

Dr. Juhász Imre sk.
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.
testületi tag

Dr. Féja András sk.
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf sk.
előadó testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület